

om dommerens retsskriverforretninger og med bestemmelsen om dommerkontorenes retshjælpsforretninger og om skifteretternes tilsyn med og revision af eksekutorboer i §§ 4 og 5 i lov nr. 128 af 15. april 1930 angående fuldmægtige ved underretterne uden for København m. m.

Ved forslaget samles alle disse bestemmelser om underretternes virkekreds i § 14.

Forslagets stk. 1, pkt. a og c, svarer til de nugældende regler.

Den nugældende bestemmelse i pkt. b om forretninger angående tiendevederlags berigtigelse har mistet sin betydning efter tiendens afløsning og foreslås ophævet. I stedet er foreslået indsat en til den nugældende bestemmelse i § 17, stk. 2, nr. 2, svarende regel.

Retshjælpsforretninger er foreslået optaget under nyt pkt. d, jfr. nærmere bemærkningerne nedenfor til 2. og 3. stk.

Forslagets stk. 1, pkt. e, svarer efter indholdet til den nugældende bestemmelse i pkt. d, men formuleringen er ændret, idet lovgrundlaget for de heromhandlede forretninger nu til dels er et andet end angivet i den hidtidige affattelse.

Forslagets stk. 1, pkt. f, erstatter bestemmelsen i lov nr. 128 af 15. april 1930 § 5, jfr. § 3 i lov nr. 119 af 20. april 1926 om tilsyn med de af eksekutorer behandlede dødsboer.

Forslagets stk. 1, pkt. g, svarer til den nugældende regel i pkt. e.

Der er ikke i § 14 foreslået optaget nogen til den nugældende bestemmelse i § 17, stk. 2, nr. 1, svarende regel, da man har anset det for unødvendigt at nævne i loven, at det påhviler dommeren at besørge de med hans embede forbundne skriftlige udfærdigelser.

Med hensyn til forslagens 2. og 3. stk., jfr. 1. stk., pkt. d, bemærkes, at pligten for et dommerkontor til at udføre visse juridiske forretninger som retshjælp for publikum blev indført ved loven af 15. april 1930 som gældende fra det tidspunkt, da der ikke på vedkommende kontor fandtes nogen til privat praksis berettiget fuldmægtig.

De forretninger, som dommerkontoret er forpligtet til at udføre, er anmeldelser, andragender og indberetninger til skifteretten, den rent formelle affattelse af skøder, pantebreve og andre retslige dokumenter, derunder testamenter, og udfærdigelse af stævninger i de i retsplejelovens § 225, nr. 1, 4 og 10 nævnte sager, for så vidt der ikke er adgang til at opnå rettens bistand efter § 425, stk. 1.

Retshjælpsbestemmelserne har i praksis fundet en ret vid anvendelse med hensyn til udfærdigelse af anmeldelser og opgørelser til skifteretten, hvilket

hænger sammen med, at de retshjælpsøgende kommer i berøring med dommerkontoret ved dødsboers berigtigelse. Derudover anvendes retshjælpsbestemmelserne i overordentligt ringe omfang.

Under hensyn hertil, og da det ud fra principielle synspunkter ikke er uden betænkelighed, at det påhviler dommerkontoret at udfærdige dokumenter, såsom skøder, stævninger og testamenter, der vedrører private retsforhold, hvori dommeren senere kan komme til at dømme, foreslås retshjælpsforretningerne begrænset til det område, hvor de har deres praktiske betydning. De nugældende bestemmelser gælder kun ved underretterne uden for København, men da der også i København er trang til en sådan retshjælp i skifteretten, er det foreslået, at bestemmelserne skal gælde for hele landet.

Ifølge § 4, stk. 2, i loven af 15. april 1930 kan afvisning af en begæring om udførelse af de her nævnte juridiske forretninger påkæres til landsret. Då sådanne afvisninger ikke skønnes egnet til kæremålsbehandling, er denne bestemmelse ikke optaget i forslaget.

Som noget nyt er i forslagens 2. stykke, sidste led, fastsat, at udførelsen af retshjælpsforretninger ikke må være til hinder for den behørig varetagelse af skifterettens øvrige embedsforretninger. Dette skyldes, at udfærdigelsen af arveanmeldelser eller de i forslaget nævnte boopgørelser, hvor det drejer sig om indviklede retsforhold eller betydeligere værdier, vil kunne være så tidkrævende, at den ikke bør pålægges et offentligt kontor, men parterne henvises til at søge bistand andetsteds.

Det kan ikke antages, at den foreslåede nyordning vil medføre noget væsentligt indtægtstab for statskassen.

ad 6. Ved lov nr. 56 af 21. marts 1956 om ændring i lov om rettens pleje blev antallet af dommere i Københavns byret fastsat til 26, hvilket antal ved lov af 7. juni 1958 om normering og klassificering af statstjenestemandstillinger forhøjedes til 28, og retsplejeloven foreslås på dette punkt bragt i overensstemmelse med normeringsloven.

Efter den nugældende affattelse af § 15 fastsætter byrettens præsident med justitsministerens billigelse almindelige regler om forretningernes fordeling mellem afdelingerne, og præsidenten fordeler afdelingerne mellem dommerne efter forhandling med disse. Der gælder imidlertid den begrænsning i adgangen til at fordele arbejdet, at en eller to dommere skal gøre tjeneste i fogedretten, to eller tre dommere i skifteretten og en dommer i tinglysningssafdelingen. Denne begrænsning foreslås op-